

Informasjon om L-2-HGA (L-2-hydroksyglutar-aciduri) hos staffordshire bullterrier

(pr mars 2016)

L-2-HGA (L-2-hydroksyglutar-aciduri) hos staffordshire bullterrier er en nevrometabolsk sykdom (sykdom i stoffskiftet i nerveceller) som fører til for høye nivåer av L-2-hydroksyglutarsyre i urin, plasma og cerebrospinalvæske.

Kliniske symptomer

Sykdommen rammer nervesystemet, og kliniske symptomer inntreffer vanligvis ved ½ - 1 års alder. Symptomene kan også oppstå seinere. Typiske symptomer er epileptiske kramper, ustø «sjanglete» gange, skjelvinger, muskelstivhet ved aktivitet eller oppspilthet – og atferdsendringer.

Diagnose

Før DNA-testenes tid ble sykdommen diagnostisert ved tradisjonell neurologisk utredning, inkludert blod- og urinprøver (hvor man kunne påvise forhøyete nivåer av L-2-hydroksyglutarsyre), samt MR.

Nedarving

L-2-HGA hos staffordshire bullterrier nedarves autosomt recessivt. Autosomal recessiv nedarving innebærer at hunden må få ett sykdomsgen fra hver av sine foreldre for å utvikle sykdom. Kun hunder som har sykdomsgenet i

dobbel dose (homozygote) utvikler sykdom (se tabell).

DNA-test

Når du skal ta prøve av hunden din, henter du NKKs DNA-skjema via «Min side» på www.nkk.no. Dette skjemaet sendes IKKE til laboratoriet, men sendes NKK av eier sammen med prøvesvar/sertifikat når det kommer fra laboratoriet. Prøven MÅ tas og sendes av veterinær, som også må kontrollerer hundens chip.

Mer informasjon om DNA-testing mm i følgende dokumenter:

DNA – laboratorier, tester, raser - oppdatert oversikt over DNA-tester med sentral registrering hos ulike raser og godkjente laboratorier

Registreringshåndbok (Regler for registrering av hund) – oppdatert oversikt over raser med tilleggskrav til foreldre dyr for registrering av valper, feks DNA-tester

Skal hunden din DNA-testes? – praktisk informasjon om hvordan du går fram for å få testet en hund

Mulige svar på DNA-testen

Diagnose	Forklaring
Fri (homozygot for det friske genet)	Hunden bærer ikke genet for sykdommen det er testet for, og vil ikke utvikle sykdommen
Bærer (heterozygot for sykdomsgenet)	Hunden bærer genet for sykdommen, men vil <i>sannsynligvis</i> ikke selv utvikle sykdommen. Dersom en bærer brukes i avl, må den kun pares med en hund som er testet fri for dette genet. Da vil ca halvparten av avkommene være bærere, mens resten vil være fri for genet. Ingen avkom etter en slik kombinasjon vil utvikle sykdommen. <i>En bærer skal <u>ikke</u> pares med en annen bærer eller en hund som er syk/affisert.</i>
Syk/affisert (homozygot for sykdomsgenet)	Hunden har fått genet for sykdommen fra begge sine foreldre og er allerede syk eller vil etter all sannsynlighet utvikle sykdommen